

КАРТИНА

Помисла свинята да нарисуват картина.
Отидоха край оградата, извадиха се, тър-
сали следъ това калцата си страна отъ огра-
дата — и картината готова.

Следъ това свинята се оттеглиха на страна,
принаежаха и изгубиха.

рисуват картината и казали:

— Хубаво е нарисувана, продължавайте!
— и подкарали единна си заденъ кракъ.
Но свинята даже и не погледнаха ляска,
Тя лежала на единта си страна, слушала
показалитъ, и отъ време на време изгубявала.



Въ тоя моментъ пристигнахъ подкарачии
свореща, и като се порозгодишъ, поздравиха
и казали:

— Лоша, скучна!

— Какъ! — извика свинята, накръсана
се и пропядила свореща.

Пошла пудлингъ, и като имали удобрив-
тели съ глави, казали:

— Толкова е хубаво, толкова е хубаво!

А пъкътъ дръскалъ съ крилата си по
земата, изчулу се докато почернелъ и из-
викалъ:

— Какво велико произведение!

Догледал и единъ мърдавъ пясъ, дои-

Въ тоя време единъ бодиринъ в буталъ
съ кракъ и заличилъ да наеме оградата съ
червена боя.

Свинята набѣгала въ обора и започнала
да лещи:

— Моета картина пропадна, бодиринета в
зачака съ бокта... азъ пъкъ да мога да при-
наежа това минаване.

— Вирвери... паравери... загукалъ гъ-
лябътъ.

Вечеръ въ обора охали, пъшкали, утеша-
вали свинята, в старинъ бияхъ казали:

— Лъжа, тя ще принаежи загубата.

Прец. отъ русскъ Г. Павловскій

ВЕЛИКДЕНСКИТЪ БОРАЦИ

Верѣждъ яйцата оварени,
бодирини червени

и съ различни цѣттове,
почнахъ да набирамъ две

за Великденски боращи
— здравъ, жжъ, катъ юнаци,

съ островърхи бодове...

Ей единичко, ето днѣ!

Но догдето изъ пантера,
ровихъ за ла ги намѣра,

двѣйсѣтъ други азъ строихъ,
но бордитъ открихъ!

А сега съ борана тука,
който смѣе да се чука,

нека знае, че отъ менъ,
той ще биде победенъ.

Любомиръ Дойчевъ